

Věc C-128/21

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora**

Datum doručení:

26. února 2021

Předkládající soud:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva)

Datum předkládacího rozhodnutí:

17. února 2021

Navrhovatelé v prvním stupni a další účastníci odvolacího řízení:

Lietuvos notarų rūmai

M. S.

S. Š.

D. V.

V. P.

J. P.

D. L.-B.

D. P.

R. O. I.

Odpůrce v prvním stupni a odvolatel:

Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Předmět původního řízení

Žaloba na zrušení rozhodnutí Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (Rada pro hospodářskou soutěž Litevské republiky, Litva, dále jen „Rada pro hospodářskou soutěž“) ze dne 26. dubna 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto, že Notarų rūmai (Notářská komora, Litva) a notáři, kteří byli členy představenstva Notářské komory (dále také jen „představenstvo“), (dále jen „navrhovatelé“) porušili požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 bodě 1 Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymas (zákon Litevské republiky o hospodářské soutěži) a v čl. 101 odst. 1 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie, bylo jim nařízeno upustit od porušení a byly jim uloženy pokuty.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“).

Základ – článek 267 třetí pododstavec SFEU.

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 101 odst. 1 SFEU vykládán tak, že jsou notáři Litevské republiky při výkonu činnosti související s vysvětleními přijatými Notářskou komorou, která jsou popsána v projednávané věci, podniky ve smyslu článku 101 SFEU?
2. Musí být čl. 101 odst. 1 SFEU vykládán tak, že vysvětlení přijatá litevskou Notářskou komorou, která jsou popsána v projednávané věci, představují rozhodnutí sdružení ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU?
3. V případě kladné odpovědi na druhou otázku: je účelem nebo důsledkem těchto vysvětlení vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu pro účely čl. 101 odst. 1 SFEU?
4. Musí být tato vysvětlení popsána v projednávané věci při rozhodování o možném porušení čl. 101 odst. 1 SFEU posuzována v souladu s kritérii stanovenými v bodě 97 rozsudku ve věci Wouters?
5. V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku: představují cíle uváděné navrhovateli, tedy sjednocení notářské činnosti, vyplnění mezery v právní úpravě, ochrana zájmů spotřebitelů, zachování zásad rovného zacházení se spotřebiteli a přiměřenosti a ochrana notářů před neoprávněnou občanskoprávní odpovědností, legitimní cíle při posuzování těchto vysvětlení v souladu s kritérii stanovenými v bodě 97 rozsudku ve věci Wouters?
6. V případě kladné odpovědi na pátou otázku: je třeba mít za to, že omezení stanovená v uvedených vysvětleních přesahují míru nezbytnou pro zajištění dosažení legitimních cílů?

7. Musí být článek 101 SFEU vykládán tak, že lze mít za to, že notáři, kteří byli členy představenstva, porušili uvedený článek a může jim být uložena sankce z důvodu, že se podíleli na přijetí vysvětlení popsanych v projednávané věci, když vykonávali činnost jako notáři?

Citovaná ustanovení unijního práva a judikatura Soudního dvora Evropské unie

Článek 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „SEU“).

Článek 101 SFEU.

Rozsudek ze dne 19. února 2002, Wouters a další, C-309/99, EU:C:2002:98 (dále jen „rozsudek ve věci Wouters“), body 46, 47, 57, 67 až 69 a 97.

Rozsudek ze dne 18. července 2013, Consiglio nazionale dei geologi, C-136/12, EU:C:2013:489 (dále jen „rozsudek ve věci Consiglio nazionale dei geologi“), body 35, 36, 42, 53 a 54.

Rozsudek ze dne 18. července 2006, Meca-Medina a Majcen v. Komise, C-519/04 P, EU:C:2006:492 (dále jen „rozsudek ve věci Meca-Medina a Majcen v. Komise“), bod 47.

Rozsudek ze dne 23. listopadu 2017, CHEZ Elektro Bulgaria a FrontEx International, C-427/16 a C-428/16, EU:C:2017:890 (dále jen „rozsudek ve věci CHEZ Elektro Bulgaria“), body 42, 43 a 46.

Rozsudek ze dne 4. září 2014, API a další, C-184/13 až C-187/13, C-194/13, C-195/13 a C-208/13, EU:C:2014:2147, body 31 a 41.

Rozsudek ze dne 24. října 2002, Aéroports de Paris v. Komise, C-82/01 P, EU:C:2002:617 (dále jen „rozsudek ve věci Aéroports de Paris v. Komise“), bod 74.

Rozsudek ze dne 1. července 2008, MOTOE, C-49/07, EU:C:2008:376 (dále jen „rozsudek ve věci MOTOE“), bod 25.

Rozsudek ze dne 28. února 2013, Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas v. Autoridade da Concorrência, C-1/12, EU:C:2013:127.

Rozsudek ze dne 15. března 2018, Komise v. Česká republika, C-575/16, nezveřejněný, EU:C:2018:186.

Rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Belgie, C-47/08, EU:C:2011:334.

Citovaná ustanovení vnitrostátního práva

Článek 5 odst. 1 bod 1 a čl. 3 odst. 19 a 22 Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymas (zákon Litevské republiky o hospodářské soutěži, dále jen „zákon o hospodářské soutěži“) (ve znění zákona č. XIII-193 ze dne 12. ledna 2017).

Článek 2, čl. 6 odst. 1, čl. 6² odst. 1 a 6, článek 8, článek 9, čl. 10 body 4 a 7, čl. 11 odst. 2 a 3, článek 12, článek 13, článek 16, čl. 19 odst. 1 a 2, článek 19¹, čl. 20¹ odst. 1, článek 21, článek 26, článek 28 a článek 45 Lietuvos Respublikos notariato įstatymas (notářský řád Litevské republiky, dále jen „notářský řád“) (ve znění zákona č. XIII-570 ze dne 29. června 2017).

Článek 8 odst. 6 a 7, čl. 10 bod 4, čl. 18 odst. 1, čl. 19 odst. 1, 2, 4 a 6, čl. 20 odst. 1, článek 23, článek 25, čl. 26 odst. 3 a čl. 28 odst. 3 Lietuvos notarų rūmų statutas (stanovy Litevské notářské komory, dále jen „stanovy“) schválené nařízením ministra spravedlnosti Litevské republiky č. 1R-3 ze dne 3. ledna 2008.

Body 1.7 a 2.6 (ve znění nařízení č. 1R-182 ze dne 29. června 2012) a body 1.2, 1.6 a 2.2 (ve znění nařízení č. 1R-386 ze dne 31. prosince 2014) Notarų imamo atlyginimo už notarinių veikslių atlikimą, sandorių projektų parengimą, konsultacijas ir technines paslaugas laikinieji dydžiai (Prozatímnis sazebnis poplatkų ūctoványch notárii za ūkony notářské činnosti, přípravu transakci, konzultace a technické služby, dále jen „prozatímnis sazebnis“) schválený nařízením ministra spravedlnosti Litevské republiky ze dne 12. září 1996.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Podle článku 19 notářského řádu účtuje notář za úkony notářské činnosti, přípravu transakcí, konzultace a technické služby poplatek, jehož sazbu určí ministr spravedlnosti Litevské republiky po dohodě s ministrem financí Litevské republiky a Notářskou komorou.
- 2 V prozatímním sazebníku schváleném nařízením ministra spravedlnosti č. 57 ze dne 12. září 1996 byly poplatky za úkony notářské činnosti v rozhodné době převážně určeny rozmezím stanoveným minimálními a maximálními sazbami. V tomto právním opatření (ve znění, které je v projednávané věci relevantní) jsou sazby poplatků stanoveny následovně:
 - za ověření hypotečního zástavního práva na nemovité věci je účtována sazba ve výši 0,2 až 0,3 % hodnoty věci, avšak ne méně než 50 LTL a ne více než 500 LTL (a od 1. ledna 2015 sazba ve výši 0,2 až 0,3 % hodnoty věci, avšak ne méně než 14,48 eur a ne více než 144,80 eur) (bod 1.7),
 - za ověření zástavního práva se účtuje sazba ve výši 0,2 až 0,3 % hodnoty věci, avšak ne méně než 50 LTL a ne více než 500 LTL

(a od 1. ledna 2015 sazba ve výši 0,2 až 0,3 % hodnoty věci, avšak ne více než 14,48 eur a ne méně než 144,81 eur) (bod 2.6),

- za ověření smlouvy týkající se služebnosti, požívacího práva nebo práva stavby nebo týkající se dohod o užívání věci je účtována sazba ve výši 28,96 eur až 86,89 eur (bod 1.6),
 - za ověření smlouvy o směně nemovité věci, včetně případů směny nemovité věci za movitou věc nebo jiný předmět občanskoprávních práv, se účtuje sazba ve výši 0,4 až 0,5 % hodnoty směňované věci, která má vyšší hodnotu, avšak ne méně než 28,96 eur a ne více než 5 792,40 eur) (bod 1.2) a za ověření smlouvy o směně movitých věcí se účtuje sazba ve výši 0,3 až 0,4 % hodnoty směňované věci nebo jiného předmětu občanskoprávních práv, který má vyšší hodnotu, avšak ne méně než 14,48 eur (bod 2.2).
- 3 Rozhodnutím ze dne 30. srpna 2012 představenstvo Notářské komory rozhodlo, že v případě, kdy hodnota zastavené věci není určena stranami transakce, je za ověření hypotečního zástavního práva nebo zástavního práva účtován notářský poplatek v maximální výši uvedené v bodech 1.7 a 2.6 prozatímního sazebníku.
 - 4 Ve svém rozhodnutí ze dne 23. dubna 2015 představenstvo Notářské komory určilo, jak má být notářský poplatek vypočten v případě, že je jedinou smlouvou zřizována služebnost na několika nemovitých věcech. Představenstvo rozhodlo, že se doporučuje násobit sazbu poplatku stanovenou v bodě 1.6 prozatímního sazebníku počtem nemovitých věcí, na nichž je zřizována služebnost (jsou zřizovány služebnosti).
 - 5 Rozhodnutím ze dne 26. května 2016 představenstvo Notářské komory potvrdilo, že v případě, kdy jsou na základě jedné smlouvy směňovány části několika věcí, může být notářský poplatek vypočítán vypočtením výše poplatku stanovené v bodě 1.2 prozatímního sazebníku na základě ceny každé věci, která je v rámci transakce převáděna, a následně sečtením částek.
 - 6 Rozhodnutím ze dne 26. ledna 2017 představenstvo Notářské komory rozhodlo, že v případě, kdy je na základě jedné smlouvy zastavováno několik nemovitých věcí, výše notářského poplatku stanovená v prozatímním sazebníku „se vypočítá na základě hodnoty každé zastavené věci a vypočtené částky se následně sečtou“.
 - 7 Výše uvedená rozhodnutí představenstva Notářské komory (dále také jen „vysvětlení“) byla přijata na základě konsensu členů představenstva, kteří se účastnili jednání, (jednomyslně) a zveřejněna na intranetu Notářské komory.
 - 8 Rada pro hospodářskou soutěž v napadeném rozhodnutí uvedla, že navrhovatelé vysvětleními stanovili mechanismus výpočtu notářských poplatků, který ve všech případech stanovil maximální částky, které je podle prozatímního sazebníku možné účtovat za ověření transakcí souvisejících s hypotečním zástavním právem, směnou a služebnostmi, kdy je zastavováno, převáděno nebo zatěžováno několik

věcí; v důsledku toho byly nepřímo stanoveny výše poplatků, které měly být účtovány notáři, ačkoliv před přijetím uvedených vysvětlení mohli notáři v konkrétních případech stanovit i nižší poplatky. Rada pro hospodářskou soutěž rovněž konstatovala, že navrhovatelé přímo stanovili výši poplatku – tedy maximální sazbu v rámci rozmezí poplatků – který měli notáři účtovat za ověření hypotečního zástavního práva nebo zástavního práva v případě, kdy strany neurčí hodnotu zastavené věci.

- 9 V napadeném rozhodnutí bylo uvedeno, že při přijetí vysvětlení uzavřeli Notářská komora – jednající svým řídicím orgánem, představenstvem – a notáři dohodu, která omezuje hospodářskou soutěž, a tím porušili požadavky čl. 5 odst. 1 bodu 1 zákona o hospodářské soutěži a čl. 101 odst. 1 písm. a) SFEU. Podle čl. 3 odst. 19 zákona o hospodářské soutěži je dohoda definována tak, že se vztahuje i na pojem rozhodnutí sdružení. Napadené rozhodnutí uvádí, že Notářská komora je sdružením hospodářských subjektů, tedy notářů. Pro účely čl. 101 odst. 1 SFEU tedy napadené rozhodnutí určilo, že vysvětlení přijatá Notářskou komorou představují rozhodnutí sdružení přijaté za účasti osmi notářů, kteří byli členy představenstva Notářské komory.
- 10 Rada pro hospodářskou soutěž v napadeném rozhodnutí definovala relevantní trh jako notářskou činnost v Litevské republice a považovala vysvětlení za jediné porušení, které trvalo od 30. srpna 2012 nejméně do 16. listopadu 2017; Rada pro hospodářskou soutěž rovněž tato jednání považovala za dohodu, jejímž důsledkem je omezení hospodářské soutěže mezi notáři.
- 11 Navrhovatelé podali proti napadenému rozhodnutí žalobu k Vilniaus apygardos administracinis teismas (krajský správní soud ve Vilniusu, Litva). Rozsudkem ze dne 19. února 2019 uvedený soud žalobě vyhověl a části napadeného rozhodnutí zrušil.
- 12 Rada pro hospodářskou soutěž se svým odvoláním domáhá u Lietuvos Vyriausiosios Administracinis Teismas (Nejvyšší správní soud Litvy, Litva, dále jen „předkládající soud“), aby uvedený soud tento rozsudek zrušil a žalobu navrhovatelů zamítl.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 13 Navrhovatelé v projednávané věci tvrdí, že notáři jsou v podstatě úředníci vykonávající veřejnou moc a pověřené osoby nebo zástupci orgánu veřejné moci. Podle navrhovatelů spolu notáři soutěží na základě kvality služeb, nikoliv ceny. Jak je uvedeno v žalobě navrhovatelů podané u soudu prvního stupně, v rozhodné době bylo v Litvě 262 notářů, kteří zde vykonávali činnost.
- 14 Navrhovatelé tvrdí, že přijetím vysvětlení prováděli úkol Notářské komory uvedený v čl. 9 bodě 5 notářského řádu, tedy sjednocení notářské činnosti, a funkce Notářské komory uvedené v čl. 8 bodech 6 a 7 stanov, tedy shrnutí notářské činnosti a předložení závěrů notářům (v projednávané věci tedy měli

legislativní pravomoci). Navrhovatelé tvrdí, že cílem vysvětlení bylo rovněž vyplnění mezery v právní úpravě, ochrana zájmů spotřebitelů, zachování zásad rovného zacházení se spotřebiteli a přiměřenosti a ochrana notářů před neoprávněnou občanskoprávní odpovědností. Během vyšetřování prováděného Radou pro hospodářskou soutěž Notářská komora uvedla, že hodnota předmětu hypotečního zástavního práva je pro slabší stranu – tedy hypotečního dlužníka – důležitým kritériem pro posouzení, do jaké míry bude jeho majetek zatížen, a proto účelem stanovení maximální výše notářského poplatku v případě, kdy hodnota předmětu hypotečního zástavního práva nebo zástavního práva není určena, bylo podnítit strany transakce, aby ve všech případech uvedly hodnotu předmětu hypotečního zástavního práva nebo zástavního práva, a tak zajistit rovnováhu mezi zájmy stran.

- 15 Navrhovatelé rovněž zdůrazňují, že článek 19¹ notářského řádu stanoví kritéria, která mají být zohledněna při určení sazeb poplatků za notářské úkony. Kromě toho pokud ministr spravedlnosti nesouhlasil s přijatými vysvětleními, mohl prozatímní sazebník doplnit, jelikož mu byla uvedena vysvětlení známa, avšak nepodnikl žádné kroky stanovené v článku 11 notářského řádu, tedy nepodal návrh k soudu na zrušení opatření, která nejsou v souladu s právními požadavky, ani nepodnikl žádné kroky ke změně prozatímního sazebníku. Navrhovatelé tvrdí, že se SFEU v této věci nepoužije, jelikož neexistuje společný trh notářských služeb členských států EU.
- 16 Odpůrce, Rada pro hospodářskou soutěž, uvádí, že notáři jsou podnikatelské subjekty a mohou spolu soutěžit prostřednictvím ceny v rámci mezi stanovených v prozatímním sazebníku a že spolu notáři rovněž mohou soutěžit prostřednictvím poplatků v případech, kdy je možné výši poplatku stanoveného v prozatímním sazebníku vypočítat jinými způsoby. Odpůrce tvrdí, že zákon o hospodářské soutěži i SFEU zakazují dohody o stanovení cen, a proto navrhovatelé nemají právo sjednocovat notářskou činnost takovým způsobem, který vede k porušení uvedeného zákazu. Rada pro hospodářskou soutěž nesouhlasí s tím, že existovaly mezery v právní úpravě. Odpůrce tvrdí, že vzhledem k tomu, že se žaloba navrhovatelů vztahuje na celé území Litvy, použije se v projednávané věci SFEU, a zdůrazňuje, že sazby notářských poplatků se použijí nejen na litevské subjekty, nýbrž rovněž na subjekty z jiných členských států, které využívají notářské služby v Litvě.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 17 Podle předkládajícího soudu Soudní dvůr již rozhodoval ve věci funkcí, které notáři v některých jiných členských státech vykonávají, v kontextu svobody usazování, ale dosud nerozhodl, zda funkce notářů, jako jsou ty, které notáři mají v Litevské republice v projednávané věci, představují hospodářskou činnost pro účely čl. 101 odst. 1 SFEU a zda v situaci, jako je ta, jež je předmětem projednávané věci, jsou notáři podniky ve smyslu článku 101 SFEU.

- 18 Předkládající soud zejména uvádí, že podle ustálené judikatury Soudního dvora ačkoliv pojem „podnik“ v souvislosti s právem hospodářské soutěže zahrnuje každou entitu, která vykonává hospodářskou činnost, bez ohledu na právní formu této entity a na způsob jejího financování, a hospodářskou činnost představuje každá činnost spočívající v nabízení zboží nebo služeb na daném trhu (rozsudek ve věci *Wouters*, body 46 a 47 a citovaná judikatura), je z použití pravidel Smlouvy týkajících se hospodářské soutěže vyjmuta činnost, která je svou povahou, vzhledem k pravidlům, kterými se řídí, a svým cílem cizí oblasti hospodářských vztahů nebo je spojena s výkonem veřejné moci (rozsudek ve věci *Wouters*, bod 57, a rozsudek ve věci *Consiglio nazionale dei geologi*, bod 42).
- 19 Předkládající soud zdůrazňuje, že Soudní dvůr v bodech 67 až 69 rozsudku ve věci *Wouters* uvedl, že v souvislosti se zásadou institucionální autonomie je třeba rozlišit dva případy. V prvním případě stanoví členský stát, když svěří normativní pravomoc profesní organizaci, kritéria obecného zájmu a hlavní zásady, s nimiž musí být právní úprava profesní komory v souladu, a rovněž si ponechá pravomoc konečného rozhodnutí. V tomto případě si normy, které profesní organizace vydá, ponechávají povahu norem vydaných státem a nevztahují se na ně pravidla Smlouvy použitelná na podniky. V druhém případě lze normy vydané profesní organizací přičíst pouze této organizaci samotné. Kromě toho Soudní dvůr v bodě 97 rozsudku ve věci *Wouters* poznamenal, že „ne každá kartelová dohoda mezi podniky nebo každé rozhodnutí sdružení podniků omezující svobodu jednání stran nebo jedné z nich spadá nezbytně pod zákaz stanovený v čl. 85 odst. 1 Smlouvy. Za účelem použití tohoto ustanovení v konkrétním případě je totiž nejprve třeba vzít v úvahu celkové souvislosti, v nichž bylo dotčené rozhodnutí sdružení podniků přijato nebo v nichž působí jeho účinky, a konkrétněji jeho cíle, které jsou v projednávaném případě spojeny s nezbytností přijmout pravidla o uspořádání, způsobilosti, stavovských povinnostech, dohledu a odpovědnosti, které poskytují nezbytnou záruku bezúhonnosti a zkušenosti pro konečné příjemce právních služeb a pro řádný výkon spravedlnosti [...] Dále je třeba přezkoumat, zda omezující účinky na hospodářskou soutěž, které z něj vyplývají, jsou nutně spjaty se sledováním uvedených cílů.“
- 20 Předkládající soud připomíná zejména judikaturu Soudního dvora, v níž Soudní dvůr uvedl, že je nezbytné ověřit, zda jsou omezení uložená úpravou, která je předmětem původního řízení, omezena na to, co je nezbytné za účelem zajištění provedení legitimních cílů (rozsudek ve věci *Meca-Medina a Majcen v. Komise*, bod 47, a rozsudek ve věci *Consiglio nazionale dei geologi*, bod 54), že okolnost, že jednotka při výkonu části svých činností disponuje výsadami veřejné moci, nebrání sama o sobě tomu, aby byla kvalifikována jako podnik ve smyslu práva Společenství v oblasti hospodářské soutěže, pokud jde o zbývající část jejich hospodářských činností (rozsudek ve věci *Aéroports de Paris v. Komise*, bod 74), a že kvalifikace jako činnost spadající pod výkon výsad veřejné moci či jako hospodářská činnost totiž musí být provedena odděleně pro každou činnost vykonávanou danou jednotkou (rozsudek ve věci *MOTOE*, bod 25).

- 21 Předkládající soud má pochybnosti, zda lze/je třeba pravomoc Notářské komory „sjednocovat notářskou praxi“ s ohledem na článek 101 SFEU (vykládaný samostatně nebo ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU) vykládat tak, že zahrnuje rovněž právo sjednotit sazby notářů, nejsou-li notářské poplatky za notářské úkony (nebo způsob jejich výpočtu) v konkrétních věcech stanoveny v prozatímním sazebníku schváleném ministrem spravedlnosti. Zároveň se předkládající soud táže, zda lze mít za to, že situace, jako je ta, která je předmětem projednávané věci, kdy Notářská komora přijme vysvětlení týkající se výše notářských poplatků nebo způsobu jejich výpočtu v konkrétních případech – které nejsou výslovně uvedeny v prozatímním sazebníku schváleném ministrem spravedlnosti – splňuje kritérium stanovené v bodě 68 rozsudku ve věci Wouters, že „členský stát [...] si ponechá pravomoc konečného rozhodnutí“ nebo kritérium stanovené v bodě 46 rozsudku ve věci CHEZ Elektro Bulgaria, že „[musí existovat účinná kontrola státem,] jež v tomto ohledu musí disponovat pravomocí rozhodnout s konečnou platností“, jestliže má ministr spravedlnosti do jednoho měsíce od přijetí relevantního rozhodnutí právo podat soudu návrh na zrušení rozhodnutí Notářské komory, které by mohlo být protizákonné, (čl. 11 odst. 3 notářského řádu) a rovněž může prozatímní sazebník doplnit tak, že určí, jak by notářské poplatky měly být v těchto konkrétních případech vypočteny.
- 22 Předkládající soud má proto pochybnosti, zda jsou v projednávané věci splněna kritéria stanovená v bodě 68 rozsudku ve věci Wouters, nebo zda lze vysvětlení přijatá Notářskou komorou přičíst pouze Notářské komoře samotné (rozsudek ve věci Wouters, bod 69), tedy zda lze vysvětlení přijatá Notářskou komorou považovat za rozhodnutí sdružení podniků ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU.
- 23 Vysvětlení stanovila konkrétní výši poplatků, které mají být účtovány notáři (v prvním vysvětlení), nebo způsob jejich výpočtu (v dalších třech vysvětleních). Jak již bylo uvedeno, Rada pro hospodářskou soutěž má za to, že v případech, které nejsou výslovně uvedeny v prozatímním sazebníku, by měli o výši notářského poplatku nebo způsobu jeho výpočtu rozhodnout sami notáři. Vystává proto otázka, zda musí být článek 101 SFEU vykládán tak, že účelem nebo důsledkem těchto vysvětlení je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.
- 24 Navrhovatelé zdůrazňují řadu cílů vysvětlení, které podle jejich názoru odůvodňují jejich přijetí. Předkládající soud má pochybnosti, zda by se s ohledem na čl. 101 odst. 1 SFEU v projednávané věci měla použít kritéria stanovená v bodě 97 rozsudku ve věci Wouters a zda lze tyto cíle uvedené navrhovateli považovat za legitimní cíle, jak je uvedeno v bodě 97 rozsudku ve věci Wouters.
- 25 Bude-li tato poslední otázka zodpovězena kladně, bude předkládající soud čelit rovněž otázce, zda omezení stanovená ve vysvětleních nepřesahují s ohledem na kritéria stanovená v bodě 97 rozsudku ve věci Wouters míru nezbytnou pro zajištění dosažení legitimních cílů.

- 26 Jak již bylo uvedeno, napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto, že osm notářů, kteří byli členy představenstva Notářské komory, které přijalo uvedená vysvětlení, rovněž porušilo čl. 101 odst. 1 písm. a) SFEU a čl. 5 odst. 1 bod zákona o hospodářské soutěži. Před předkládajícím soudem vyvstává otázka, zda musí být článek 101 SFEU vykládán tak, že lze mít za to, že notáři, kteří byli členy představenstva (členy sdružení), porušili článek 101 SFEU a může jim být uložena sankce z důvodu, že se podíleli na přijetí vysvětlení, tedy zda mohou odpovídat za to, že pracovali jako notáři a zároveň byli členy představenstva Notářské komory.
- 27 Jak je zjevné z výše uvedených úvah, odpovědi na tyto otázky jsou zásadní pro posouzení projednávané věci, tedy pro rozhodnutí, zda navrhovatelé přijetím vysvětlení porušili čl. 101 odst. 1 SFEU.